

Markedet der, og Priserne ville altsaa for den almindelige Arbejder ogsaa blive større i Kjøbstæderne. Dette forekom mig virkelig saa klart, at jeg der vilde have fundet Vegepinden aldeles misbrugt, men det ærede Medlem, som ellers i sin Stilling udenfor Salen er vant til at bruge Vegepinden, vilde, at jeg skulde bruge den samme her, men dette vil jeg ikke gaa ind paa. — Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgfreds (Dovlsen) maa jeg takke for den gode Understøttelse, han gav Forslagene. Han gjorde mig forresten Uret i et Punkt, som jeg skal gjøre opmærksom paa. Jeg traadte slet ikke op med Noget, som kunde ligne en Trusel. Jeg lagde blot de Herrer paa Sinde, at hvis det viste sig, at vi, der have erklæret ubelukkende at ville følge Lovligheden, at ville følge Lovens og Lovgivningens Vej for at opbjaelpe Arbejdernes Kaar, Intet eller Jaagodtsom Intet satte igjennem — det var Meningen —, saa vilde der blive større Udsigter for dem, der have erklæret, at de ville sætte deres Krav igjennem enten med Loven eller uden Loven. Dette ligger saa ligefrem for, at Ingen vil kunne negte, at saaledes hænger det sammen, og det var denne Bevægelse, der hylbode det omtalte Enten—Eller — enten med Loven eller uden Loven —, som man vilde lette ved at stemme imod Forslagene, hvorimod Braaden vilde blive knækket, hvis vi kunde sætte noget Klæffeligt igjennem med Hensyn til Arbejdsklassens Darr. Det var ingenlunde de fire Femtedele af Befolkningen, hvis Braad skulde knækkes, og den Udtalelse, som fremkom i denne Henseende, røbede virkelig saa lidt Skarpsyn, at det ikke er værd at opholde sig ved den Slags Uttringer. — Jeg skal tillade mig at takke Finantsudvalgets ærede Ordfører for den velvillige Maade, hvorpaa han personlig har stillet sig til Forslagene, og jeg skal ligeledes takke det høitærede Finantsudvalg for, at det har forbeholdt sig at tage sin Stilling til Forslagene her i Salen. Jeg vilde ønske, at det var Tilfældet med Alle her i Thinget, at de havde forbeholdt sig deres Stilling til Sagen, efterat den var drøftet her i Salen. Det er muligt, at dette er Tilfældet, og jeg vilde være glad, hvis det virkelig var Tilfældet, at man

havde udsat Afgjørelsen af, hvorledes man endelig vilde stemme, indtil Drøftelsen var foregaaet her i Thinget. Grunden til, at jeg ikke tidligere er gaaet til Finantsudvalget, kjender det ærede Udvalg meget godt, og den er følgende. Under 4de November d. A. lod jeg afgaa en Skrivelse, hvori jeg udtalte Dnsfset om, at det høitærede Finantsudvalg — jeg tror, at jeg brugte Udtrykket det „høje“ Finantsudvalg, — vilde fremkomme med Vædringsforslag, gaaende ud paa dels i Almindelighed at forhøje Arbejdslønnen for utilstrækkelig lønede Arbejdere, der lønnes af Statens eller andre offentlige Midler, og dels paa at yde de trængende Land- og Søværnepligtige, der maatte blive indkaldte i Finantsaarets Løb, nogen Hjælp. Da jeg ikke fik nogen Tilsendegivelse om det høitærede Finantsudvalgs Mening om dette Forslag, troede jeg netop, at det høitærede Udvalg var utilgængeligt for Forestillinger fra min Side, og det kan derfor ikke Andet end glæde mig nu at høre, at jeg har taget feil. Jeg forsikrer altsaa det høitærede Finantsudvalg, at dette er Grunden, hvorfor jeg ikke er kommen til Udvalget med mine nuværende Forslag, idet jeg i den af mig berørte Omstændighed troede at se en Uvillie hos Udvalget til at indlade sig i Forhandling med Enkeltmand om Vædringsforslag til Finantsloven. Med Hensyn til Forholdet til Regjeringen i denne Sag skal jeg ikke sige et Ord; jeg vil kun ikke godkjende, at den Vej, som man har antydet, skulde være den rette, og jeg har heller ikke fulgt den Vej, som Finantsudvalgets ærede Ordfører nylig udtalte. Hvorledes man nu end tager paa denne Sag eller ikke, og hvor høiløyd man end giver sit Bisald tilkjende, hver Gang der bliver givet mine Forslag et eller andet kræftigere Stød, saa staa vi dog overfor den unægtelige og uomtvistelige Kjendsgjerning, at der paa Finantsloven for indeværende Aar staaar opført til Husdyravlens Fremme 18,600 Rd., til Landvæsenet 7,000 Rd., til Industriens Fremme 7,750 Rd. og til Søfartens Fremme 1,000 Rd., altsaa ialt 33,350 Rd., og disse Penge komme væsentlig og fortrinnsvis — Andet har jeg ikke sagt — de Klasser af Samfundet tilgode, som mine